

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 101.

Anden Session.

39te Møde.

Freitag den 3die December.

(Forsat).

Derpaa blev af Formanden sat under Discussion det af den 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Wessely) med 4 andre Medlemmer stillede Forslag til § 5, der er saalydende:

Forslag af Wessely, Dreyer, Borgen, H. P. Hansen og Flensborg:

At det sidste Punctum af § 5 udgaer, og at istedet derfor sættes **enten:**

„Naar de til 4de Classe Henhørende affædiges, efter i 10 Aar at have været ansatte i Told- og Consumtionsvæsenets eller anden Stats-tjeneste, tilstaaes de livsvarig Understøttelse af Finantsministeriets Understøttelseskasse indtil 300 Rbd. aarlig, efter de for slige Understøttelse hidtil fulgte Regler,“ **eller:**

som ovenanført, med den Forandring, at istedetfor „300 Rbd.“ sættes: „200 Rbd.“

Flensborg: Under denne Sags tidligere Behandling, har den høitærede Finantsminister udtalt, hvormeget der taler imod at tilstaae den 4de Classe af de her omhandlede Bestillingsmænd en almindelig Pensionsberettigelse. Jeg skal ikke gjentage hvad den høitærede Finantsminister har anført, jeg vilde ikke kunne giengive hans Foredrag med den overlegne Kraft, hvormed han selv har holdt det; men jeg skal blot specielt tillade mig at gøre opmærksom paa, hvorledes han udhævede, hvor betænkeligt det var at lægge det i den enkelte Ministers Haand at kunne bebyrde Statskassen med Pensioner til en stor Mængde Bestillingsmænd, hvoraf en meget stor Deel ansæt-

tes, uden at det er muligt iforveien at kjende deres Dygtighed, saaledes at de jo maaffee igjen efter en kort Tid maae affædiges. Regeringens Udkast havde derfor foreslaaet de Pensionsberettigedes Antal kun til 100; men det forekommer mig, at, selv om det saaledes blev indskrænket, vilde dog Loven komme til at stride mod de Grundsætninger, som ere etablerede i Pensionsloven, og jeg kunde gjerne sige imod selve Pensionslovens udtrykkelige Bestemmelser. Det hedder nemlig i dennes § 1: „Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand er berettiget til Pension ifølge denne Lov“. Altsaa, selv om Antallet blev saaledes indskrænket, forekommer det mig dog, at det Princip, som udtaler sig her, vilde komme til at stride mod den nylig givne Pensionslovs udtrykkelige Bestemmelse, og overhovedet forekommer det mig, at der ved denne Bestemmelse vilde etableres en Ulighed i vedkommende Embedsmænds Stilling, som idetmindste ikke forekommer mig tilraadelig. Endnu mere vil dette blive Tilfældet, nemlig at Bestemmelsen vil komme til at stride mod Pensionsloven, ved den Forandring, Udkastet er undergaaet ved 2den Behandling, hvorefter 200 af disse Bestillingsmænd ere blevne pensionsberettigede. Nu er det vel saa, at de, som ikke blive pensionsberettigede, nemlig over Halvdelen, ville, naar de affædiges, have Udgang til Understøttelse af Ministeriets Understøttelseskasse; men, saavidt jeg veed, have de intet bestemt Tilfagn derom, alveles intet Krav derpaa, ligesom Beløbet efter de vedtagne Regler, saavidt jeg har havt Leilighed til at erfare, neppe stiger synderligt høit. Af de saaledes af mig anførte Hensyn er det, at det foreliggende Vndringsforslag er stillet. Naar det bliver antaget, vilde Pensionslovens Bestemmelser kunne overholdes i deres fulde Om-